

дѣтели. Тѣ рано или късно ще бждѣтъ открити и посрамени.

Клеветниците, като неможали да сторжѣтъ нищо съ своитѣ клевети, насѣскали тѣлпата, та, когато Св. Атанасий излизалъ изъ сѣдилището, нападнали го нѣкои зловравни и лоши людие и искали да го прибижѣтъ. И щѣли да изврѣшжѣтъ това свое дѣло, ако Архелай не билъ разпрѣснжѣлъ тѣлпата и истеглилъ отъ ржцѣтъ Блаженнаго Атанасия. Той посѣвѣтвалъ Святаго Атанасия да остави градѣтъ Тиръ поскоро и скришно да се върне въ Александрия. Но като зналъ силата на неговитѣ клеветници и тѣхнитѣ интриги, Архелай съвѣтвалъ Святаго Атанасия да не отива и въ Александрия, но да се скрие въ нѣкое село или мѣсто, додѣто мине тая буря.

Святий Атанасий послушалъ съвѣта на тоя добровравенъ царевъ пратеникъ, и излѣзнжѣлъ тайно изъ градѣтъ Тиръ.

Неговитѣ обаче клеветници, които били въ сжщето врѣме и негови сѣдии, ако Св. Атанасии и да билъ освободенъ отъ царевитѣ пратеници, продължили и безъ него да гледатъ обвиненията. Тѣ го осждили за дачно като любодѣецъ, убийца, магѣосникъ и чародѣй и разпратили това рѣшение навсѣкждѣ изъ империята. Съ това рѣшение тѣ затворили вратата на всичкитѣ градове, заради доблестния защитникъ на Божиата църква.

Отъ друга страна тия клеветници подклали срѣщу Святаго Атанасия и самия царь Констанса; тоя царь билъ толкова подкладенъ срѣщу блаженния архипастиръ, щото билъ далъ заповѣдъ съ таково съдържаніе: „който му извѣсти. дѣка се крие Атанасий, или пакъ му донесе главата. ще приеме голѣма награда“. И така, отново настанами тежки и скрѣбни дни за Святаго Атанасия: той вече не само нѣмалъ мѣсто въ цѣлата тогава Источна или Византийска — грѣцка държава. но билъ поставенъ по злѣ и отъ най голѣмитѣ злодѣйци. И защо всичко това? Само заради своята привѣрзанность къмъ святата православна църква. О, колко високъ примѣръ за всички ония, ко-